

OD LIHOVARNÍKA

\$3.20

PRÍMO SPOTŘEBOVATELI POUZE... čtyři kvarty i se zášilkou... výdělek překupníka... Hayner Distilling Co., 586-592 W. 5th. Str., DAYTON, OHIO.

Z českých mlýnů

Napsal Karel Tůma.

Mokrodolský trojlístek a jeho kroupnaté kousky.

Nemiluju dlouhých okolků a proto prosím, jen mi hned laskavě povězte; znáte nebo neznáte Mokrodolský mlýn? Znáte-li, pak znáte ovšem též pana otce Vejlupeka, syna starého nebožtíka Vejlupeka, pak víte také, co to je Mokrodolský trojlístek, pak —

— inu zkrátka, pak už víte všechno a já vám nepotřebuju tentokrát vlastně ani — Cože, už zase vrtíte záporně hlavou? Už zase nicého neznáte? Ani když vám napovím, že kola Mokrodolského žene od jakživa naše roztomilá Obarka, že to jetelíště, na kterém vyrostl náš veselý trojlístek, kvete v rozkošné oně krajině, která se podle jedné "rozkládá", podle druhých "táhne" od Budyně k Li-bochovicům a — aopak... Božínku, přátelé, s vámi je kříž! Tedy, když jsem už našel pana otce Vejlupeka, nezbyvá, než abych jej doporučil všem dobrým pařmaminám, náhodou-li snad hledají pro své dcerušky cosi jako tak zvanou "dobrou partii"; on ji také hledá, ale zas pro sebe a sice už hezky dlouho. Čítáte snad někdy v novinách o tom "Prámy slivku v nejlepších letech, příjemného zevnějšku, majitele větší živnosti na venkově, který pro nedostatek známosti..." To je o něho. Chudák, nedostatek známosti, a je znám všude jako falešný peníz! To mu tak hloupě postavil do těch novin kamarád Vinček, "vysloužilý student", kte-

Ba věru v tom měla pravdu ta sleč. krobíánka: štěstím Vejlupekovým starý Fiala! Snad ta nejpodřadnější lopatka, jaká se kdy v Čechách vyvedla. Řemeslo v malíku, věrný jak Ořech a vykoukaný jako ostrovid. Starý palec, ale tuhý. Kašel jeho pamatuje snad už Žižku, ale nic mu nevádí. Fiala kouří od rána do noci, jí za dva a pije za tři, s pytlí hájí jako s míči a hlavou pořádně jen tašká-ství šije. Zaslá duše v pytlí na kosti, ale veselá! Měla jen jednu mrzutou vadu: starého mourav-tého kocoura. To byl Fialův mlí-láček pro radost a ovšem ostatním pro zlost. Ať si sedl k jídlu nebo ku kartám, kocour tady: a jedli spolu z jedné mísky, a láskali se, div, že mršně i tu dýmku nenastr-čil, aby si kocour zakouřil, ba div, že ho nenačil taky kašlat.

"Vinco, tomuhle bláznovství musíme udělat přitřez," povídá po-strané Vejlupek; "já se už na to nemohu koukat!" "Já taky ne!" I co nevyvedli! Jakmile Fiala vytáh' kdy ze mlýna paty, popad-li mlého kocoura, strčili do pytle, a teď nastala exekuce. Pan otec vždycky pořádně zakašlal a Vinca hned začal kocoura mydlit rákoskou, jen se z pytle prášilo. Jakmile však přestal pan otec kašlat, udělal také Vinca s rákos-kou pauzu a — "kšic!" Ale jak Vejlupek znovu kašlal, už to lu-palo do kocoura znova. A — tak pořádně pravidelně asi desetkrát; na to pustili kocoura opět z pytle. Zmrskaný kocour, rozumí se, hned byl pod postelí. Po pěti minutách vrátil se Fiala. Usedne na lavici ke kamnům, nácívá si dýmku, začne cosi vypravovat,

ci!" Fiala mručí a jde. Kouká s laviček na řeku, zavolá několikrát na spícho, pak pokrčí rameny: "To je všechno marné; s pramicí se k němu nemůže, hákem ho nedosáhne, tak co?" "Ale do rána je buď zmrzlý nebo utopený! Vždyť led může každou minutu jít," hartusí roz-čilený pan otec, kdežto Vinčkovi v té úzkosti napadne, že mají do-ma takový dlouhý hák viset pod žlabem. "Tak proň honem doskoč!" Vinca se rozběhne, ale teprv za hodnou chvíli je s hákem tady. Jen s něho teče, jak se naděl; ne-boť hák byl vysoko zavěšen a ko-pulací uzly uvázan — "pro případ ohně."

"Tak, a teď jen hezky pozorně, ať mu neublížíme!" napomínají se. Fiala se na ně, šibal, rovno-dušně s dýmku v ústech dívá, jak se oba statečně lopotí. De-sektrák zkoušel hákem pozachytit chudáka někde za kapsu nebo za límec, ale pádál do nejde. Háček je zpropadeně těžký, na posled, aby s ním nešťastníka rejpli ještě někde do oka! Už jsou celí uon-daní, a jen se z nich kouří. "Dejte to bidlo sem!" ozve se konečně leuoch Fiala, opře se a se slovy: "Jaké pak s tím lumpem štrachy!" jediným rázným švihem vyhodí — vycpaného hastroše vy-soko nad hlavu zkoprnlých na-šich pčlnočních Samaritánů. Tak se to bere hákem, směje se a kašle na celé kolo. Co měli dělat? Musili se smát také: Poslouchej Fialo, tys přece jen starý Pikulík. Toho panáka schovej, ten bude ještě dobrý... Ale dá se myslet, jak pod kůží za-tím přisahal starému šibalu slad-kou svou pomstu.

Ku zvláštnostem Fialovým ná-leželo, že mu Pánbůh neustěděl po čas celého jeho života ani kouska chloupku na bradě ani pod nosem. Za dnů mladosti tato ho-loradost Fialu lecky silně dopa-lovala: nakupoval se na ni mastí, cibulí, ale nic naplat. Kufru byly by spíš chlupy narostly, nežli Pi-kulíkovi chloupky pod nosem. Dá se myslet, co proto zkoušel od Vej-lupka i od Vinca. Ale teď už na tu svou šeredu byl pyšný a do-bíral si holobrádky, lopotič se povytahováním prvního čmeří s největším gustem sám. Jel-li ně-jaký takový floutek s vozem try-skem kolem mlejna, začal na něj Fiala se všech sil volat až ho za-stavil. Pak se vážně bral za vo-zem. "Co je? Co je?" ptal se dychtivě zastavený, myslé, že snad něco ztratil, anebo že má Fiala pro něho náké důležité sdě-lení. Ale když se ho dočkal, po-dívá se naň Fiala: a — "tak, no teď můžeš zas jet, já jen chtěl vědět, zdali ti od věrejška to chmýří na bradě trochu povyrazilo."

Přišla-li se v sobotu večer děvčata k řece mýt, svatě byl tu hned Fiala jak na zavaloně a ne a ne k odehnání. "Prosím vás, co se tak rády mežete?" — "Nu, abychom byly hezké!" — "Ale dejte pokoj; já se už meju 50 let a jsem pořádně čím dál tím horší." Dnes v hospodě byl zase v ná-ramné dobré mste. Vypravoval, jak se to stalo, že zůstal starým mládenkem. Měl děvče jako tru-ku: říkali jí Teryna. Byl do ní celý blázen. Ale co to bylo platno, když neměl voust. Holka spařila u muziky jednoho kaprála z Terežína s náramnými navikova-nými knfry, hned celá po těch knitrech pryč a Fialovi nezbyválo, než dát falešnici pořádný štulec a nahnat si jinou. S tou měl už před svatbou: už spadli třikrát spolu s kazatelny, na zítří, v pon-dělí měli jít k zpovědi, v úterý měla být veselka. "Tu se v neděli dozvíš, vypravuje Fiala, že Terka se svým kníratým šla do Brozan k muzice. A jak prý si vykračova-la. Tuhle tohle mi haulo krví. Já ti dám vykračovat si. Za ho-dinu už jsem si taky s kamarádem vyšlapoval do Brozan; do desíti už jsme byli v kuráži a vyšli nahoru do dupárny. Terka jen hotela. Opice, byla přece jen moc a moc hezká. Kdyby mne v tu chvíli byla popadla okolo krku, na mou kuši, že bych byl změk' jako ceja a všechno jí odpustil. Ale kama-rád byl tužší. Přistoup k ní: "Abys nesešilovatěla!" a prsk jí do očí. Z toho arci ukrutný vo-janský rámus, a třeba že jsem to hleděl v dobrotě všechno vysvě-tlit, nic naplat, rvačka, my s ka-marádem v menšíně, a ráno jsme jeden druhého přivedli domů jako od Králové Hradce. Já oko ta kověhle, celý poškrábaný, roze-draný a modřin jako máku. A co čerchmant nechce: zrovna před

vší potká nás v tom stavu můj nastávající panáta. Hůl mu vy-padla podivněm z ruky, já ale nečekal, až jí zase zdvihne a toho "flamendra plavajznického" mi osolí. Bylo po reputaci a po ko-pulaci, a můj mládenecký věneček byl zachráněn pro tu dubovou truhlu.

"Tomu se ale divím, že od vás nevěsta upustila," nabral siho Vinček; "vy jste, Fialo, musil být vinat, krom těch voust moc pěkný hoch; takové oči!" "A což pak o oči! Těmi jsem ještě před šesti lety babě kozu uknul!" "Cože?"

"No, zeptejte se Brozanského muzikanta. Jdeme cestou k lesu, tu potkáme babu s kozou. Myslí-me si, babo pozdrav, my jsme pá-ni. Ale baba nic, přejde nás, po-jednou se obrátí a jedovatě se na nás osíje: "Dejž to Pánbůh, zdvořilí!" — "I ty jedna zatrole-ná babko, že ti tu kozu uknul!" Bába na to: "I ty jeden obejdo, i ty vrbo Jidášova!" Tak vám tedy roztáhnu ruce, vyvalím na kozu oči: "Beeaeaeouuuufee, to je divná koza. A koza sebou mejkla a bylo po ní!"

Hospoda se otfášala potleskem — hle už se zase pan otec Vejlu-pek hlásí k slovu: "S tím pozdra-rováním měli jsme každou u-švagra v Bukově kapitální švandu. Usadil se jim tam takový hořký host: Jakýs Moric Lewinsky, fabrikant ud realitaetenbesizer, jak si dal vytisknout na visitky; vyrábí tam nákou salajku nebo jakou neplechu pro zlost, vyčazu-je celou ves, kazí vodu v celém potoce a kupuje barák za bará-kem. Při tom, rozumí se, dělá náramného barona: zlatý řetěz ja-ko na krávu, ruce plny prsténů a každého měří na potkání jako tu-recký paša, jako by chtěl říci: "No co pak nesmekáš? Co mi neběžíš líbat ruce?" — Máte ho ale vidět když ho někdo pozdraví. To je blaženost! Toho radostně-ho děkování, člověk mu to zrovna vidí na lalochu, jak ho to lehtá. I ty česneku, pomysli si, počkej! Právě se vyhrnuly děti ze školy, já mezi ně a mrknu na kluky: "Hoši! Chcete si přijít k nám na hrušky? Tedy se mi pěkně srovnej-te jeden za druhým tamhle ko-lem pana Lewinského a každý ho moc uctivě pozdravte!" Páni kluci utráli nejprve huby, ale čiper-nější si nedali dvakrát říkat a už to táhlo jako housata. První kluk: "Pochválen pan Ježíš Kristus!" Lewinský smeká vesele. "Dobrý den! Dobrý den!" Druhý kluk: Pochválen... "Dobrý den!" a opět smeká. Třetí čtvrtý, pátý: Lewinský pořádně děkuje, smeká na celý hebelek. Při šestém ale už jen ten "dobrý den" šáký, ja-ko by byl ještě nesnídal; při sed-mém smekalu už sotva jen sáhne po kloubku, osměu už jen ně-co zabručí, od devátého se ohlí-dne honem jinam po desátém ale už se vztekem rozežene dešťá-kem: "Já vám povím, holoto, — dělat si ze mne dobrý den!"

"To že se stalo v Bukově?" smál se pod sebe Fiala tak po-touchle, jakoby si taky něco moc pěkného odtamtud připomínal, ale už to nebylo z něho k vypáčení, už — přišla jeho hodinka. Jak-mile totiž padla desátá večer, mu-sil si Fiala schrupnout a kdyby šídla padala i podlaha chytala. Jako když to na něj hodí: upro-štěd nejveselejší zábavy začnou se mu oči klížit, opře se pohodl-ně do svého koutku, usmívá se s dýmku v ústech, usmívá, a už je v limbu! Ale jen prý co var přej-de, jak říkává. Za půl hodiny už ho můžete vzbuditi a čerstvý zas jako řetkvička a pohulá si s vámi potom třeba až do rána. Jen tu pohlodinky na ten veršik musíte mu dopřát, to je mu to nejmilejší na světě. Měla mu být přána i dnes, — neboť jen začal doutnat, už hospodský k... pády a křídla na stůl; a... sotva se schrálo jednou kolem, už to Vincovi ne-dalo, a jestli prý už někdy viděl — ve spaní černého Petra hrát?

Dokončení bud.

KUPTESI Přeplavní Lístky DO ANEBU Z ČECH U

J. J. Havelky Z Chicaga do

Bodenbachu, Časlavi, Chru-dimí, Chebu, Karlových Var, Klatov, Litomyšle, Nepomu-ku, Pardubic, Plzně, Písku, Prahy, Tábora, Domažlic, Teplic atd.

Adresujte: J. J. HAVELKA. Lake Shore & Michigan Southern Depot, Chicago, Ill.

Rolníci pozor!

Nenajmíte farmu, kupte sobe pozemky, které můžete obdržeti v nejlepší části státu Wisconsin, v okrese Chippewa za velmi nízkou cenu. Jest zde již velký počet rolníků českých usazen a pořáde nových přibývá ze všech končin Ame-riky. Zde jsou úrodné úrodné každý rok a může se pěstovati cokoli s dobrým vý-sledkem. Zde nejsou žádné velké větry, žádná sucha, hojnost čistě pramenité vo-dy. Dobré cesty, školy, mlékárny, vše jde v krají hotově. Pozemky prodávají se od \$4.00 do \$8.00 akr. Čtvrť aneb jed-nu pětinu obnosu se splatí při koupí, a ostatní na splátky 5 let s úroky 6 procent. Máme též mnoho obdělávaných farem, kte-ré prodáme za stejných podmínek.

O další vyvážení pište přímo na ma-jitelé pozemků 152m8 Cypreansen Bros., Eau Claire, - Wis

The Chicago Lumber Co. of Omaha

jest jednou společností, kde lze výhodně nakoupiti stavební dříví. Frank Příborský, 146 a Marcy ulice... OMAHA, NEBRASKA.

JOHN BOEKHOFF, VELKOBOCHODNÍK

všeho druhu vínem, lihovinami a likéry, 413-415 jižní 15. ul., Omaha, Neb. Telefon 805.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

Tlačené, vyrážené a lakované plechové náčiní. — Činovaný plech, železný plech a kovové zboží. — Ostnatý drát, hřebíky, nožičské zboží, bicykly, stříelné zbraně, náboje a sportovské zboží. 1219-223 Marney ulice, OMAHA, NEBRASKA.

South Omaha Brewing Co. B. JETTER, majitel

výtečné pivo obyčejné, jakož i zvláštní druh "Pale Export." Telefon v South Omaze 8.

METZŮV PIVOVAR

vyrábí vyhlášený a po celém světě známý Metzův ležák. Objeďnávkám věnuje se západě za nejlepší uznání zvláštní pozornost.

Omaha Brewing Ass'n Pivovar

vyrábí v sudech i lahvičkách a po celém západu rozesejí výtečný ležák...

Paroplav. Spol. Sev.-německého Lloyd.

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 15 hod. a 10 minut. Přeplavní ceny: Po parolodích expresních z New Yorku do Bremen... \$28.00

OELRICHS & CO. 2 Bowling Green, New York

HLAVNÍ JEDNATELÉ PRO ZÁPAD. H. Claussenius & Co. 37-32 Dearborn Street, Chicago, Ill

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 21. h. Přeplavní ceny: Po parolodích expresních z New Yorku do Hamburku... \$24.00

HAMBURG-AMERICAN LINE, 37 Broadway, New York, 1159 Randolph Street, Chicago, Ill.

ZÁMEK, PROPŮJČENÝ ODZBROJOVACÍ KOMISÍ. která má 18. května sejtí se v Haagu, nalézá se v lesnatém parku uprostřed mo-cného stromů, asi míli od města. Zámek tento jest 250 roků starý a jest soukro-mým majetkem mladé královny.

ry v letě pamáhá tatíkovi tak tro-chu při hospodářství, "aby darmo nejed", ale v zimě zase Vejlupek-ovi v šalandě, aby femeslo nestálo". "Vinco, ty nemáš šťastnou ruku," zlobívá se Vejlupek, když mu to tak vlezle do hlavy, že pořádně žádná "nebere". Anebo mi to voňavé psaníčko, ostudo, někde chytáš sám? Ale to dělá Vincovi roz-hodně křivdu: Vinček ještě mu jich spíše — přidělává sám, a ta jsou, pane, nejvoňavější! Ku pří-kladu, jako tuhle nedávno jedno, kde nějaká ta "tisicová" odpoví-dala našemu hledajícímu Vejlupek-ovi takto: "Myslete, vy věčný pa-ne zenichu, že nevím, co jste zač? Vy jeden libový, 44letý kohoute, který si už denně škube před zr-cadlem několik těch "bílých", ale proto přece nenechá žádné jen poněkud houbeletější děvče na po-koji? Vy jeden veselý pasažere, který neschází jakživ při žádné taškáčce, pitce a švandě, který je znám, jako znalec piv po všech hospodách žateckého a litoměřic-kého kraje, který se vyzná ve všech velusech, dardách i mak-kaech, na kuželkách i biliárech, hubou zná mlít jako Američan, vtipů má pořádně na koše, ale za to neumí doma nasytku na koš hodit a dávno by byl už provejskal, co táta nastejkal, kdyby po něm ne-byl zdědil stárka, který je tím je-diným a pravým průmyslníkem, kdežto vy, pane, nejste než lehkomy-slníkem, jehož prá- a dá-myslí mří jen k tomu, abyste už honem, honem sehnal nějakou tu s bakka-mi, ať je stará nebo mladá, jen když jich bude mít hodně, abyste mohl dále mládenčít s tím da-rebným Vincou prostopásit."

rozesměje se, v tom ho chytí ten cho-za zatrapený kašel! "Uf, uf, uf," ale než udělal po čtvrté "uf," cosi bleskem vyfrkne z pod po-stele k oknu, řinká a v okně dří-ja jako čepice a víckrát Fiala svého kocoura nespátí!! Nepochopu-je podnes, jak se to dobré zvíře mohlo z jeho kašle tak splašit! Nepochopuje, ale cosi tuší a pro-to kde může, tam oplácí. Pří-kladně: Krásná zimní měsíčná noc a náramná obleva. Se třech teče srčkem. Rozředěným sně-hem brouzdají se náš pan otec s Viuckem podle běhu k půlnoci domů, rozumí se, z hospody. Oba jak náleží rozmášovaní broukají si právě nějakou veselou písničku, když tu Vinca zarazí a uleknut ukazuje na zamrzlou řeku: "Co to tam leží?" Pan otec koukne též a zarazí se ještě víc. "Na moutě, tu je šáký mužský." "Nejspíš nadrátovaný, chudák chtěl přes led, opice jím mrskla a teď nemůže vstát." "Hej tam, strejčku, vstávej-me!" Ale strejc ani muk. "Anebo spad' s lávky, a to by pak měl dost!" "Kdo to jen může být?" háda-jíoba dva i houkají znova; strejda však ne a ne k probuzení. "A led je už jako slupka!" "Na moutě," zkouší Vinca, "už člověka neunes!" "Co tedy počít?" Oba jako by si fekli, rozběhnou se do mlýna pro Fialu. Bez de-chu vypravují mu, co viděli na ledě. Každou minutou prý se může chudák probífit. "E, vzal ho lajdáka nešť!" odpovídá líně Fiala, "když tam lez, ať si taky vyleze." "Ale Fialo! Jak můžete být takový secit! Pojďte nám pomo-

Stříte se masti proti katarru, oba-hujících rtů. poněvadž rtů máti řich a splně, poškodí celý systém, vniknuvši do něj slizniční povrchu. Takovéto předměty nemají býti nikdy pouz-ty vany leč na předpis zvláštní lékař, jeližk-ý škoda jim způsobná, jest desekrát větší nežli dobro. Jed vím snad a nich vzikrosti mobie. Hall's Catarrh Cure vyráběná F. J. Cheney & Co., v Toledo, O., neobahuje lé-čnou ruti a bytí brana vnikání. Štátně pří- mo na krev a srdečník celého systému. Když napuště Hall's Catarrh Cure, plovědí se, abyste dostali ten pravý. Užívá se valitně a holoven jen v Toledo, Ohio, společností F. J. Cheney & Co., - Oslporeání sdárná. Na prodej v všech lékárnách, The. léber, 58' Hall's Family Pharmacy jsou nejlepší. ON AGAIN-APRIL 30TH. THE "KATY" FLYER.